

Головні компоненти обдарованості

В. О. Сухомлинський поняття «обдарованість» розглядав як сукупність природних задатків та інтелектуальних здібностей, що сприяють поглибленому розумінню навколишнього світу, забезпечують високоякісне навчання і творчість учнів.

Відповідно до цього модель «Обдарованість» охоплює кілька компонентів:

1. Сприйняття: прагнення до власної емоційної незалежності, усвідомлення власної природно-соціальної цінності.

2. Інтелектуальні здібності: пізнавальний інтерес; високий рівень інтелектуального розвитку; нестандартність мислення.

3. Творчий потенціал: оригінальність у розв'язанні навчально-пізнавальних завдань; ініціативність; цілеспрямованість у виборі професійних видів діяльності; неординарність підходів; інтенсивність розумової праці.

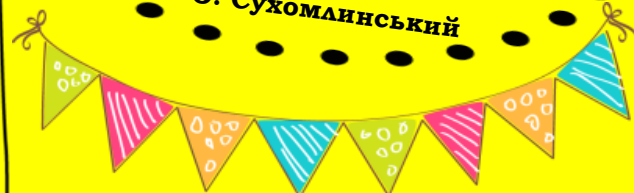
4. Світоглядні цінності: високий рівень свідомості й культури; активність; високий рівень морально-естетичної рефлексії, самоаналізу та самоконтролю.

Робота з обдарованими дітьми – складний і довготривалий процес. Від її правильної організації багато в чому залежить майбутнє талановитих дітей, їх подальша адаптація в суспільстві.

Творчість — це не сума знань, а особлива спрямованість інтелекту, особливий взаємозв'язок між інтелектуальним життям особистості і проявом її сил в активній діяльності. Творчість - це діяльність, в якій розкривається духовний світ особистості.
В. О. Сухомлинський

Обдарованість — це маленький паросток, ледь проклюнувся із землі і вимагає до себе величезної уваги. Необхідно пестити і плекати, доглядати за ним, зробити все необхідне, щоб він виріс і дав рясний плід.
В. О. Сухомлинський

100-річчя з дня народження

В. О. Сухомлинського

Як не помилитися у
виявленні обдарованості

Психолого-педагогічний супровід обдарованої дитини

Обдарована дитина – це дитина, яка виділяється яскравими, іноді видатними досягненнями, або має внутрішні передумови для таких досягнень, у тому чи іншому виді діяльності.

Науковці різних країн працюють над проблемою обдарованості: біологи намагаються виділити ген обдарованості, психологи і соціологи створюють тести для визначення яскравих здібностей дітей.

Психолого-педагогічний супровід обдарованої дитини

Учені підраховали, що за всю історію розвитку людства було не більше, ніж **400 геніїв**.

Підраховано також імовірність народження здібних людей: у **10% людей** спостерігаються здібності вищі від середніх, **2%** можна віднести до талантів, а лише **0,05%** – до геніїв.

Бути обдарованим – непросто. Адже особистість обдарованої дитини несе на собі явні свідчення її незвичайності. І найкраще знає, розуміє й відчуває прояви цієї незвичайності вчитель-предметник. Завдання учителя полягає в тому, щоб надати кожному зі своїх вихованців можливість пережити радість досягнення, усвідомити свої можливості, повірити в себе.

Діагностика виявлення обдарованості у дітей

Процес виявлення обдарованих дітей – це тривала процедура. Як правило, для виявлення інтелектуальної та творчої обдарованості дітей використовуються тести, що містять завдання на обізнаність, розуміння, порівняння, кмітливості.

анкета з визначення здібностей учнів
(за методикою Хаана і Кафа)
визначення рівня творчості
Дж. Гілфорда П. Торренса
тест інтелекту Айзенка

Що стосується застосування тестів на творчість, то на практиці використовують характеристики творчих здібностей, що базуються на дослідженнях Дж. Гілфорда та П. Торренса. Вони орієнтовані на особливості мислення: легкість, гнучкість, оригінальність, точність.

Проте часто показники тестів не можуть повністю виявити обдарованість дитини. Ці тести потрібно доповнювати відомостями батьків, вихователів, учителів, даними спостережень за дитиною.

